

Реформуючи систему державної служби та впроваджуючи у ній європейські стандарти, не слід забувати й про удосконалення системи підготовки державних службовців. Необхідно розробити нові навчальні програми, котрі будуть орієнтуватися на нову класифікацію посад та будуть спрямовані на забезпечення кар'єрного росту державного службовця. Це стане певним стимулом для державного службовця, який стане зацікавлений у власній кваліфікації та зменшить плинність кадрів.

Ще одним надважливим питанням на шляху вдосконалення інституту державної служби України є врегулювання конфлікту інтересів та запобігання корупції. Саме конфлікт приватних інтересів державного службовця з його професійними призводить до виникнення такого негативного явища як корупція. Недостатньо ефективними є заходи, які здійснюються органами виконавчої влади щодо запобігання корупції в державному секторі. Це знижує довіру громадян до влади, імідж державної служби, негативно впливає на об'єктивність і якість прийняття управлінських рішень [1, с. 32].

Отже, можна зробити висновок, що ефективне державне управління неможливе без розуміння державними службовцями стратегічних цілей державної політики та місії державної влади в цілому [4, с. 68]. Успіх державних перетворень залежить від ефективної діяльності управлінського апарату.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Державна служба в Україні: актуальні проблеми та шляхи модернізації : наук. розробка / авт. кол. : Р. А. Науменко, Л. М. Гогіна, В. Д. Бакуменко та ін. – К. : НАДУ, 2010. – 44 с.
2. Заключний документ міжнародної конференції «Стратегія адміністративної реформи: рекомендації SIGMA Урядові України». – Київ, 5 лип. 2006 р. – Режим доступу : <http://www.guds.gov.ua>.
3. Звіт про підсумки діяльності Головного управління державної служби України у 2009 році [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.guds.gov.ua/control/uk/publish/>.
4. Модернізація державного управління та європейська інтеграція України : наук. доп. / авт. кол. : Ю. В. Ковбасюк, К. О. Ващенко, Ю. П. Сурмін та ін. ; за заг. ред. д-ра наук з держ. упр., проф. Ю. В. Ковбасюка. – К. : НАДУ, 2013. – 120 с.

КОРУПЦІЯ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ: «ФОРМУЛА», ПОНЯТТЯ, ВИДИ

Ящечко-Блаженко Т.В. - старший викладач кафедри документознавства і музейної справи;

Максимчук К.Ю. - студентка 3 курсу

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, Луцьк,
Україна

Корупція – це одне з найбільш небезпечних соціальних явищ в державі. Вона призводить до руйнування основ правопорядку, а також ослабляє усі державні інститути. Історичні події свідчать, що поширеність корупції значно зростає в періоди великих соціальних потрясінь, до прикладу в часи революцій, війн, криз. На жаль, статистика свідчить, що за останні роки в нашій країні спостерігається поступове і інтенсивне зростання числа і видів корупційних правопорушень.

Основні причини корупції низька зарплата, бюрократія, погана законодавча база і відсутність або неефективні дії антикорупційних органів.

Виявляється, що є такий науковий напрямок соціальних досліджень як корупціометрія. Корупціометрія – це напрям на стику економіки, корупції, права і математичного моделювання, що модулює ситуацію в країні. Основна формула, за якою вимірюється корупція («Формула Корупції»), введена Р. Клітгаардом, проста:

$K = M + C - P$ або «Корупція = Монополія + Свобода дій - Підзвітність» [1].

Закон України «Про боротьбу з корупцією» визначає корупцію як «діяльність осіб, уповноважених на виконання функцій держави, спрямована на протиправне використання наданих їм повноважень для одержання матеріальних благ, послуг, пільг або інших переваг, які не передбачаються чинним законодавством».

Варто зазначити, що характерною рисою корупції є використання представниками владних структур (посадовцями) прав і можливостей, які вони мають відповідно до посадових інструкцій, незаконно, тобто в збиток державним інтересам і з метою особистого збагачення. Понад усе поширена корупція, що виразилася в підкупі чиновників і суспільно-політичних діячів, а також в протекціонізмі [2].

Існують такі види корупції:

– хабарництво – отримання особою в будь-якому вигляді винагороди (хабара) за виконання чи невиконання в інтересах того, хто дає хабара, чи в інтересах третьої особи будь-якої дії з використанням наданої їй влади чи службового становища;

– розкрадання – умисне незаконне обернення певним способом чужого майна на свою користь або користь інших осіб із корисливих мотивів з використанням посадового становища;

– шахрайство – поведінка, націлена на обман або введення в оману приватної або юридичної особи з метою особистої вигоди або вигоди третьої сторони;

– вимагання – примушування приватної або юридичної особи сплатити гроші або надати інші цінності в обмін на певні дії або бездіяльність;

– зловживання – зловживання владою або посадовим становищем, перевищення влади або посадових повноважень та інші посадові злочини, що вчиняються для задоволення корисливих чи інших особистих інтересів або інтересів інших осіб;

- кумівство – перевага у наданні грошових коштів або іншого майна, переваг, пільг, послуг, нематеріальних активів наблизеним особам, родичам, ін.

Серед усіх інших видів корупції виділяють використання інформації, одержаної під час виконання посадових обов'язків, у корисливих чи інших особистих інтересах, необґрунтована відмова у наданні відповідної інформації, несвоєчасне її надання, неправомірне втручання з використанням посадового становища у діяльність інших державних органів чи посадових осіб з метою перешкоджання виконанню ними своїх повноважень чи домагання прийняття неправомірного рішення [3].

Отже, «корупція» – зловживання, що полягає у використанні законодавства чи публічної влади в приватних інтересах одних осіб на шкоду приватним інтересам інших. Державна служба – це інструмент, покликаний забезпечити порядок у всіх сферах життя. Цей порядок є основою справедливості в розподілі соціальних благ між людьми. Зловживання законодавством і публічною владою є порушенням порядку, а отже, й соціальної справедливості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Волошина А. В. Корупція – виклики для України: за матеріалами шостого «Київського Діалогу» 28 – 30 жовтня 2010 року «Корупція в політиці, економіці та управлінні – стратегії громадського суспільства та світової спільноти щодо її подолання». – Кіровоград, 2011. – 79 с.
2. Костенко О. Корупція в Україні – загроза національній безпеці / О. Костенко / Незалежне бюро новин [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nbnews.com.ua/ru/blogs/130145/>.
3. Про боротьбу з корупцією : Закон України від 5 жовтня 2005 р. // ВВРУкраїни.-2005.- №34.

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ УДОСКОНАЛЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ГАЛУЗІ ТУРИЗМУ ТА ГОСТИННОСТІ В УКРАЇНІ

Марченко Оксана Анатоліївна,
професор кафедри економіки, управління та адміністрування
Стребкова Катерина Михайлівна,
студентка спеціальності «Економіка»
Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького,
м. Мелітополь, Україна

Впровадження інноваційних, зокрема нових інформаційних технологій у діяльність туристичних підприємств – це необхідна передумова не тільки їх розвитку та створення нових місць туристичного призначення, але й нормального існування та реалізації туристичного продукту. Туристичний продукт розробляється, пропонується, замовляється, продається у т.ч. у вигляді інформації, тобто купуються права на туристичні послуги. При цьому важливим